

Białystok, 21 lipca 2014 r.

BIURO + A. Falkowski
[Signature]

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

WI-II.142.2.2014.EBZ

mgr inż. arch. Barbara Sarna
Przewodnicząca Rady
Podlaskiej Okręgowej Izby
Architektów RP

Podlaska Okręgowa Izba
Architektów RP
ul. J. Waszyngtona 3
15-269 Białystok

mgr inż. Wojciech Kamiński
Przewodniczący Rady
Podlaskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

Podlaska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
ul. Legionowa 28 lok. 402
15-281 Białystok

Szanowni Państwo,

Odpowiadając na Państwa pismo z dnia 1 lipca 2014 r. dotyczące napływających do Państwa skarg na działanie organów administracji architektoniczno-budowlanej w województwie pragnę podkreślić, że nie jest mi znana poruszona kwestia.

Niezrozumiała jest natomiast sprawa dotycząca rywalizacji jaka, Państwa zdaniem, ma miejsce pomiędzy organami administracji architektoniczno-budowlanej w Urzędzie Miejskim w Białymstoku i w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim. Nic mi nie wiadomo, że, jak Państwo twierdzą w piśmie, Kierownictwo Departamentu Architektury Urzędu Miejskiego w Białymstoku niemal przy każdej okazji rozmów na temat zasad funkcjonowania urzędu, w sposób niestosowny odnosi się do porównania z Urzędem Wojewódzkim. Jeżeli w rzeczywistości taka sytuacja ma miejsce, to przykro jest powziąć taką informację od Państwa. Niezbyt miło jest również czytać, że w kontaktach z Urzędem Miejskim w Białymstoku, jego przedstawiciele wielokrotnie przy rozpatrywaniu spraw zastaniają się niekorzystnym stanowiskiem Urzędu, który reprezentują. Rywalizacja z zasady ma zazwyczaj miejsce jeżeli oba organy tak postępują. Z Państwa pisma wynika, że niepochlebne stwierdzenia padają tylko ze strony Kierownictwa Departamentu Architektury pod adresem moich pracowników. Trudno to w takim razie nazwać rywalizacją. Takie stanowisko przedstawicieli Urzędu Miejskiego może świadczyć jedynie o nieznajomości przepisów prawa.

Pragnę podkreślić, że każdy z obu organów administracji architektoniczno-budowlanej tj. zarówno organ I instancji jak też organ II instancji są organami oddzielnymi i niezależnymi. Oznacza to, że każdy z organów zgodnie ze swoimi kompetencjami, we własnym zakresie i w sposób samodzielny i zgodny z prawem ma obowiązek podejmowania decyzji w sprawie udzielenia pozwolenia na planowaną budowę wskazaną przez Inwestora we wniosku.

Każda sprawa dotycząca udzielenia pozwolenia na budowę wymaga indywidualnego podejścia. Natomiast wskazywanie wybiórczo jakiegoś problemu nie może podważać żądań organu, które odnoszą się do konkretnych inwestycji. Nie można więc mówić o bezzasadności żądań organu I instancji nie znając całego materiału dowodowego w konkretnej sprawie. Wybiórczość nie daje obrazu całości rozpatrywanej sprawy. Ponadto organ odwoławczy nie może analizować sprawy bez zastosowania naczelnej zasady kodeksu postępowania administracyjnego tj. bez wcześniejszego rozpatrzenia tej sprawy przez organ I instancji.

Uważam, że jasno i jednoznacznie sprecyzowany wniosek Inwestora musi wskazywać planowany zakres robót, które jednocześnie winny zostać odzwierciedlone w przedłożonym do zatwierdzenia projekcie budowlanym. Organ nie może domyślać się jakie obiekty i roboty budowlane są przedmiotem procedowania.

Jednocześnie podzielam stanowisko Państwa, że nakładane obowiązki usunięcia wskazanych nieprawidłowości w projektach budowlanych winny być czytelne i jednoznaczne i wskazywać podstawę prawną żądania.

Zauważyć należy, że ustawodawca w ustawie Prawo Budowlane przewidział zakres obowiązków organu administracji architektoniczno-budowlanej przy rozpatrywaniu wniosku o pozwolenie na budowę. Między innymi ustawodawca wskazał, że projekt budowlany stosownie do potrzeb powinien zawierać oświadczenia gestorów o zapewnieniu dostaw mediów. Wielokrotnie inwestorzy zobowiązani do dostarczenia takich oświadczeń sami przedkładają warunki techniczne przyłączenia do poszczególnych sieci.

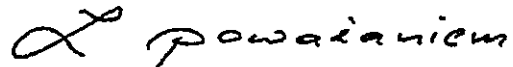
W mojej ocenie sposób traktowania kontenerowych stacji transformatorowych jednoznacznie określił wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II SA/Bk 955/13, w którego uzasadnieniu wywiedziono, że jest to urządzenie a nie budynek.

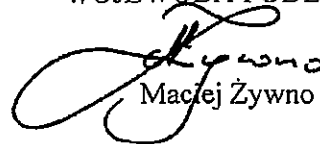
Odnosząc się do kwestii poruszonej przez Państwo w punkcie 10 pisma należy zauważyć, że w związku nowelizacją z dniem 12 lipca 2014 r. przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne wprowadzoną przepisami ustawy z dnia 5 czerwca 2014 roku o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014r., poz. 897) uległy zmianie uregulowania dotyczące sytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, a w związku z tym straciły aktualność kwestie dotyczące dołączania protokołu z posiedzenia Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej do opinii w sprawie uzgodnienia usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu. Obecnie obowiązujące przepisy w/w ustawy określają, że sytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu na obszarach miast oraz w pasach drogowych na terenie istniejącej lub projektowanej zwartej zabudowy obszarów wiejskich, uzgadnia się na naradach koordynacyjnych organizowanych przez starostę. Rezultaty narady koordynacyjnej utrwała się w protokole zawierającym m. in. stanowiska uczestników narady, którego odpisy są wydawane zainteresowanym uczestnikom na ich żądanie. Natomiast na dokumentacji projektowej będącej przedmiotem narady koordynacyjnej zamieszcza się adnotację zawierającą informację, iż dokumentacja była przedmiotem narady koordynacyjnej oraz informacje o sposobie przeprowadzenia narady, termin i miejsce narady oraz znak sprawy zgodny z instrukcją kancelaryjną. W świetle powyższego należy uznać, iż obecnie obowiązujące przepisy dotyczące sytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu pozwalają na jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii wskazanej przez Państwa w punkcie 10 pisma.

Zauważyć także muszę, że problem wskazany przez Państwa w punkcie 11 pisma, dotyczący bezzasadności wymogów nakładanych przez Departament Urbanistyki w decyzjach o lokalizacji inwestycji celu publicznego, może być rozstrzygany przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku, które jest organem odwoławczym od decyzji wydanych w tym zakresie. Działania dotyczące lokalizacji inwestycji celu publicznego, należą do zadań własnych gminy.

Zwrócić należy również uwagę, iż pewne postulaty zawarte w skierowanym do mnie przez Państwa piśmie dotyczą bezpośrednio organizacji pracy a także wiedzy i fachowości pracowników zatrudnionych w Urzędzie Miejskim w Białymstoku. To Prezydent Miasta Białegostoku, jako bezpośredni przełożony i pracodawca zatrudnionych tam pracowników, winien się do nich ustosunkować.

Jednocześnie pragnę poinformować, że przedstawiciele Wojewody są otwarci na możliwość uczestniczenia w spotkaniu zorganizowanym przez reprezentowane przez Państwa Izby. Są również otwarci na prowadzenie konstruktywnego dialogu.

WOJEWODA PODLASKI

Maciej Żywno